Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

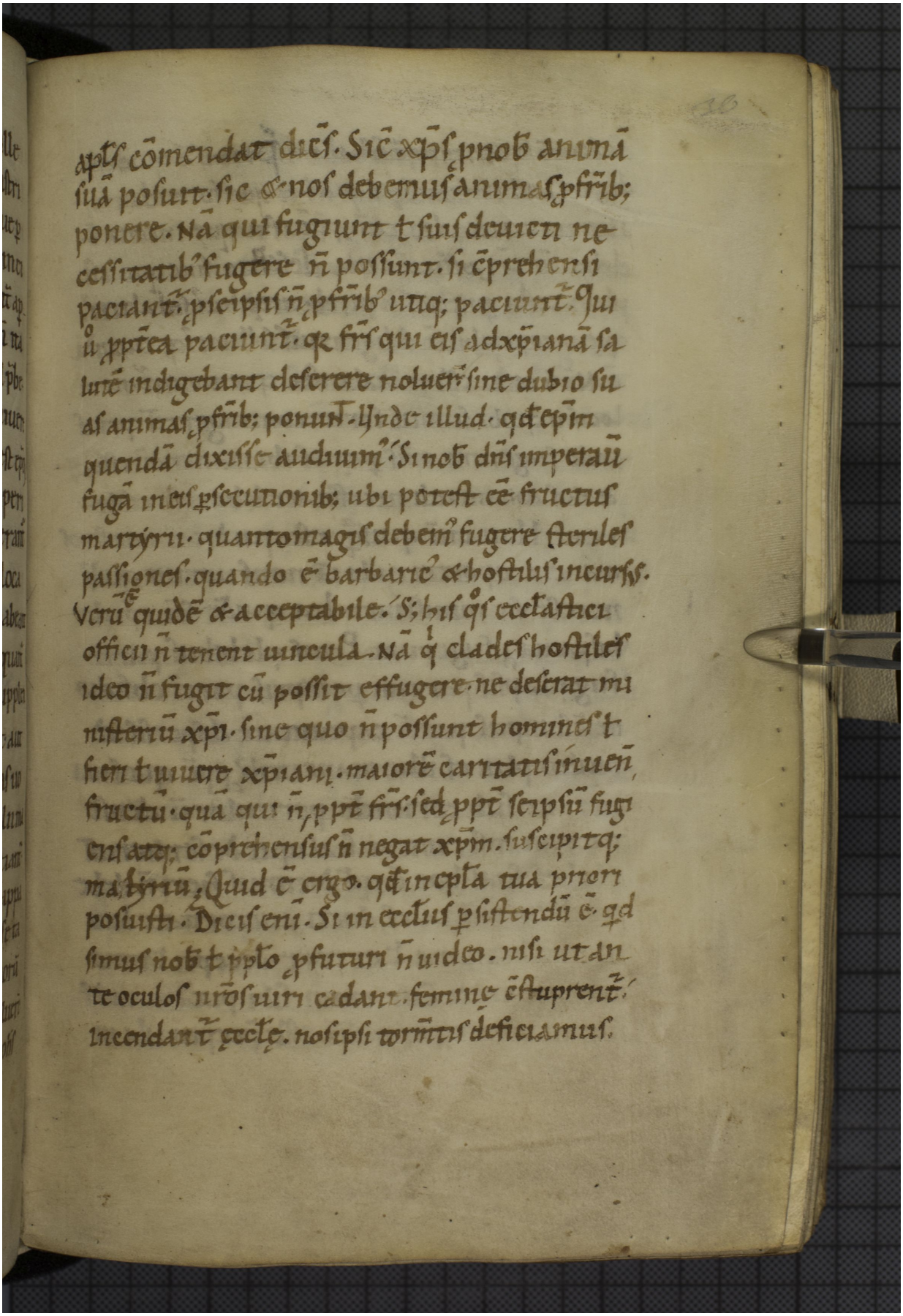

apls cōmendat dicēs. Sic xpūs pnob animā
suā posuit. sic & nos debemus animas pfrib;
ponere. Nā qui fugiunt t suis deuicti ne
cessitatib fugere ñ possunt. si ēprehensi
paciant. pseipsis ñ pfrib uniq; paciunt. Qui
ū ppter ea paciunt. qr frēs qui eis ad xpianā sa
lutē indigebant deserere noluerī sine dubio su
as animas pfrib; ponunt. Unde illud. qd ep̄m
quendā dixisse audiuimus. Si nob dns imperaū
fugā in eis psecutionib; ubi potest ēe fructus
martyrii. quanto magis debemus fugere steriles
passiones. quando ē barbaric & hostilis incursus.
Verū ē quidē & acceptabile. S; his qs ecclastici
officii ñ tenent uincula. Nā q clades hostiles
ideo ñ fugit cū possit effugere. ne deseriat mi
nisteriū xpi. sine quo ñ possunt homines t
fieri t uiuere xpiani. maiorē caritatis inuenī
fructū. quā qui ñ ppter frēs. sed ppter seipsū fugi
ens atq; cōprehensus ñ negat xpm. suscipitq;
martyriū. Quid ē ergo. qd incepta tua prior
posuisti. Dicis enim. Si in ecclis psistendū ē. qd
simus nob t ppto pfuturi ñ uideo. nisi ut an
te oculos uros uiri cadant. femine ēstuprentur.
incendantur ecclie. nos ipsi tormentis deficiamus.